

Sygn. akt V CSK 713/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M. K. (poprzednio K.)  
i P. [...] Sp. z o.o. w S.  
przeciwko P. P.  
o ochronę dóbr osobistych,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 maja 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powodów  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 19 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwoty po 90  
(dziewięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek zaskarżenia o szczególnym charakterze, mający na celu ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarzania orzeczeń niesatysfakcjonujących strony. Interes prywatny skarżącego uwzględniany jest tylko o tyle, o ile może stać się podłożem interesu ogólnego. Dlatego nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Założenie spełnienia wymagań zawartych w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. może być realizowane

przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających spełnienie publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej, które przewidziane zostały w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.

Powodowie M. K. i P. [...] Sp. z o.o. w S. wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 czerwca 2015 r., podnieśli, że zachodzi przesłanka wskazana w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c., a więc, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na konieczności wyjaśnienia, gdzie - na gruncie art. 24 k.c. - znajduje się granica dozwolonej krytyki.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. W orzecznictwie ugruntował się pogląd, zgodnie z którym istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem jurystyczny, który ma znaczenie dla rozwoju prawa lub stanowi precedens dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie SN z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04 nie publ.). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Skarżący powinien też wykazać, że ma ono ważne znaczenie dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, - nie publ. oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Ponadto prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2004 r., II CZ 94/04, nie publ.).

Zagadnienie formułowane przez skarżących nie spełnia wskazanych wyżej wymogów konstrukcyjnych. Uszło uwadze skarżących, że zagadnienie granic dopuszczalnej krytyki w publikacjach prasowych, rozpatrywane w kontekście ochrony dób osobistych, stanowiło przedmiot licznych wypowiedzi judykatury.

W szczególności należy wskazać na uchwałę podjętą w składzie siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2005 r. (III CZP 53/04, OSNC 2005, nr 7-8, poz. 114), według której, wykazanie przez dziennikarza, że przy zbieraniu i wykorzystaniu materiałów prasowych działał w obronie społecznie uzasadnionego interesu oraz wypełnił obowiązek zachowania szczególnej staranności i rzetelności, uchyla bezprawność działania dziennikarza. Jeżeli zarzut okaże się nieprawdziwy, dziennikarz zobowiązany jest do jego odwołania.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c.).

jw